

vendelser til Ministeren om dette Spørgsmaal, og Spørgsmaalet ligger ingeniunde stille endnu. Jeg har for faa Dage siden i Bladene set Referat fra en Generalforsamling, hvor en højt skattet Skibsreder, Stor-skibsreder kan man vel nok sige, igen har udtalt sig om de Indgreb, som Regeringen nu foretager overfor Skibsfarten, og om Lovforanstaltninger, som i mange Tilfælde synes ret overflødige. Jeg forstaaer ikke rigtig Rederne paa dette Punkt. Det forekommer mig, der dog har haft en Del med Skibe at gøre, at de Omkostninger i Anledning af Tilsyn, der her er Tale om, er saa uendelig smaa i Forhold til de Udgifter, der i det hele møder Skibene under deres Drift, at det knap er Omtale værd. Jeg kommer uvilkaarlig til at tænke paa den gamle Historie om en Politiker, der i sin Tid gav det Raad til andre, at man som Politiker først og fremmest maatte have noget at rumle med. Jeg tror, at dette ogsaa gør sig gældende i mange Selskaber, paa mange Generalforsamlinger, at det er rart at have et saadant Punkt, som man Aar efter Aar kan sætte paa Dagsordenen og snakke om, og at det ogsaa kan have sin Betydning for den paagældende Formand for Selskabet at vise: Her kan I se, hvor vi eraarvaagne og stadig arbejder for at faa noget lavet! — Det synes, at man her ser noget for smaat og tillige noget for ensidigt paa Forholdene. De Foranstaltninger, her er Tale om, sættes jo ikke i Scene for de hvide Faars Skyld, men først og fremmest for de sorte Faars, og man kan ikke se bort fra, at der ogsaa indenfor Skibsfarten har været sorte Faar. Den paagældende Skibsreder, om hvem jeg nys talte, er vel omtrent paa samme Alder som jeg og maa sikkert kunne huske, at der i Aarene fra vor Ungdom har været en uhyre levende Diskussion under Løsenet Plimsoller i Anledning af, at et for øvrigt ret anset Firma her i Danmark havde ladet nogle gamle Skibe sejle, hvorved der skete en meget stor Ulykke med et betydeligt Tab af Menneskeliv. Det ligger ikke længere tilbage end, at det kan huskes af os, der er lidt ældre. Jeg skal hverken nævne Rederens eller Skibenes Navne for ikke unødigt at røre op i Sagen, men jeg vil gerne understrege, at der kan forekomme uheldige Tilfælde, og at det derfor er vor Pligt at sørge for, at der føres et betryggende Tilsyn, dog ikke overdrevet, saaledes at det generer Skibsfarten. Det forekommer mig, at det Tilsyn, der hidtil har fundet Sted, i saa Henseende har holdt sig paa den sikre Side.

Den samme Skibsreder talte en Del

om de store internationale Klassificerings-selskaber, hvis Virksomhed var saa stor og gennemgribende, at man i hvert Fald i nogen Grad maatte kunne se bort fra et dansk Statstilsyn. Her synes det mig, at man igen skyder over Maalet, idet det jo er en Kendsgerning, at Anvendelsen af disse udmærkede Klassificerings-selskaber er en frivillig Foranstaltning. Naar man anvender disse Selskaber, er det dels for at kunne faa sin Assurance tilstrækkelig billigt, dels ogsaa for at kunne faa en Attest for, at ens Skib er saa godt, at det kan føre visse bestemte Varer. Det er derfor i egen Interesse, man benytter disse Klassificerings-selskaber, og det udelukker jo ikke, at der bør være et Tilsyn for dem, der har ikke-klassificerede Skibe, eller som har for daarligt klassificerede Skibe. Naar der i Lovforslaget, saaledes som det er Tilfældet, ved Taksternes Beregning er taget Hensyn til de Skibe, der allerede er klassificerede, saa synes jeg, at der paa dette Omraade er vist Skibsfarten alt det Hensyn, som kan ønskes.

Maa jeg endnu i Anledning af, at der af den højtærede Minister stilledes visse Begunstigelser i Udsigt for Sejlskibene, gøre den Bemærkning, at jeg føler mig overbevist om, at hele Befolkningen deler den Sympati for Sejlskibene og Sejlskibenes Folk, som den højtærede Minister lod komme til Orde. Jeg vil dog gerne i denne Forbindelse advare en enkelt Del af denne Sejlskibsflaades Indehavere og Besætninger imod at fare videre paa en Vej, som de i de sidste Aar har betraadt, en Vej, der gaar bort fra det frie Erhvervs almindelige Principper og sigter paa at stille disse Redere saaledes, at de til en vis Grad kommer til at spille Forsyn eller ond Aand for en Del af vore Havne og en Del af vore Virksomheder. Jeg staaer her med et Dokument, hvis Udskrift er: Dansk Sejlskibsrederiforening for mindre Skibe — Fragtrater for 1925. Man vil heri finde anført næsten alle eller maaske alle danske Havne med Angivelse af Takster til hver enkelt Havn og for hver enkelt Vare, og disse Takster skal overholdes saaledes, at Sejlerne har Ret til at gaa 5 pCt. under dem; dog undtages Bornholm, der har en Særstilling. Nu beder jeg det høje Tings Medlemmer overveje, hvorledes dette skal kunne forenes med fri Næring. Fragten bør dog fastsættes efter Forholdet mellem Tilbud og Efterspørgsel, ganske som Varepriser, men her fastsætter man ganske kategorisk, hvad Fragterne i det mindste skal være for de forskellige Varer til de forskellige Pladser.

For at blive forstaaet maa jeg maaske